

“Pohled, vyber si z mého dobytka! Dej tedy jeho majiteli jakýkoli jiný kus.”
Avšak chlapec poznal, že si Lež přivlastnila jeho vola, a šel k pastýři Lži a řekl mu:

“Kde mám svého vola? Nevidím ho mezi tvým dobytkem!”

Poté mu pastýř řekl:

“Všechno dobytek máš na výběr. Vezmi si tedy jakýkoli jiný kus.”

Na to mu chlapec řekl:

“A je tu tak velký vůl, jako byl ten můj? Kdyby se postavil na Amonův ostrov, měl by špičku ocasu v Papyrusových močálech, jeden roh v Západním pohoří a druhý ve Východním pohoří; lehl by si do Velké řeky a denně by se narodilo šedesát telat.”

A pastýř mu řekl:

“Je vůbec takový vůl, o jakém mluvíš?”

A chlapec popadl pastýře a odvedl ke Lži. A Lež odvedl k soudu před Devatero bohů. Ti však chlapci řekli:

“Nemluvíš pravdu! Nikdy jsme totiž neviděli vola tak velkého, jak jsi uvedl!”

A chlapec tvrdil Devateru bohů:

“A existuje snad měděná dýka tak velká, jak jste vy uvedli: která má čepel z kovu z hory Jal, rukojeť ze dřeva z Koptu, pochvu o velikosti královské hrobky a řemen z kůže veškerého dobytka z provincie Kal?”

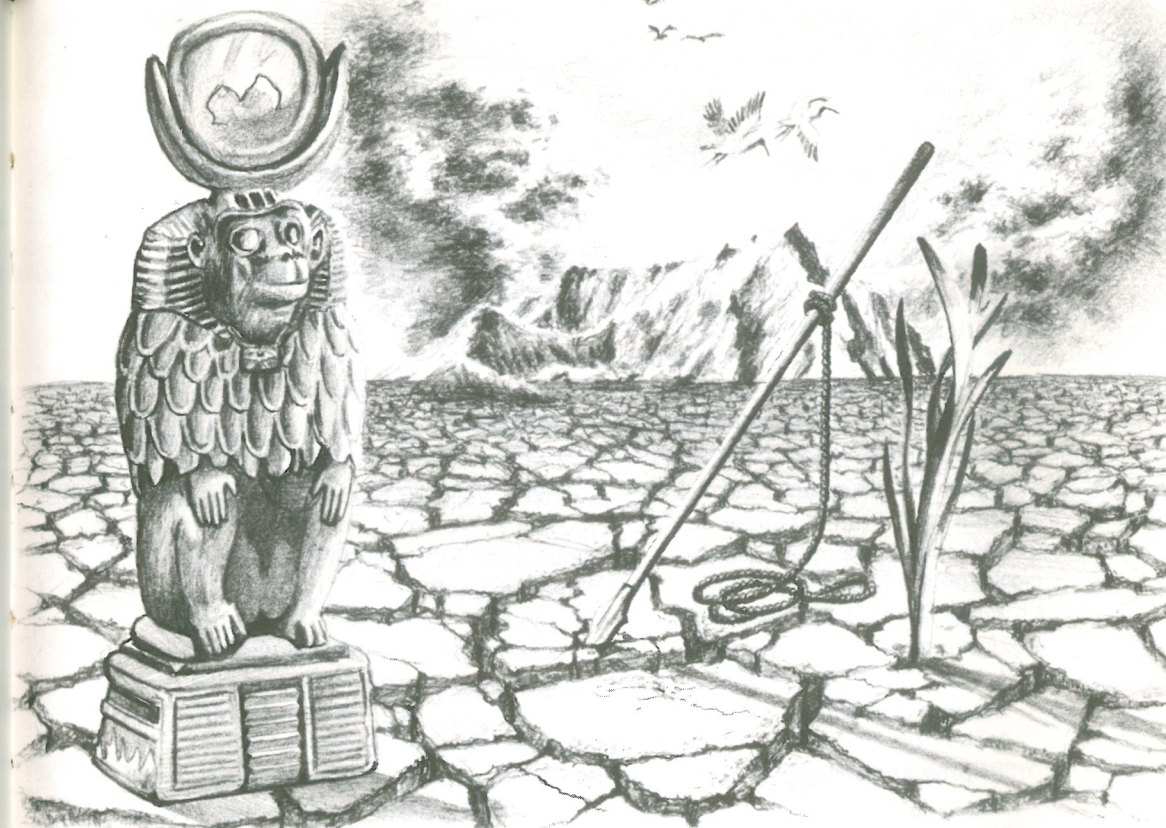
A prohlásil Devateru:

“Sudte mezi Pravdou a Lží! Já jsem syn Pravdy. A přišel jsem, abych ji pomstil.”

Poté Lež složila přísahu při Pánu: Při Amonovi a při Vládci, kéž žije, je svěží a zdrav, jestli bude Pravda nalezena, oslepíte mě a uděláte dveřníkem v domě Pravdy!”

Potom chlapec zavedl Devatero ke svému otci, který byl opravdu naživu. A Lež stihl zasloužený trest. Dostala sto ran, pětkrát ji poranili, oslepili a udělali ji dveřníkem v domě Pravdy.

A tak chlapec pomstil svého otce a byl vyřešen spor Pravdy se Lží.

BOJE HORA SE SUTECEM

Právě se rozhodovalo mezi Horem a Sutechem, tajemnými a nejmocnějšími náčelníky a hodnostáři, jací kdy vůbec byli. Mladý bůh Hor seděl před Pánem všehomíra a vznášel nárok na úřad svého otce Usira, jenž má nesmrtelnou podobu a ozařuje západní říši svou krásou. A bůh Šov, syn Rea, prohlásil před Atumem, velkým náčelníkem Ivenu:

“Spravedlnost má moc. Dokažte to tedy tím, že přiřknete úřad Horovi.”

A bůh Thovt řekl Devateru bohů:

“To by bylo neskonale spravedlivé!”

Nato Eset, Horova matka, předstoupila před Pána všehomíra a radostně zvolala:

“Severní větře, obrať se k západu! Potěš touto zprávou boha Usira, kéž žije, je svěží a zdrav!”

Pán všehomíra však dlouho mlčel, protože se zlobil na Devatero. Potom Sutech, Usirův bratr, řekl zlostně:

“Nechte nás s Horem zápasit a uvidíte, jak ho v přítomnosti Devatero přemůžu! Jinak se ho nelze zbavit.”

Nato Thovt pronesl:

"Neměli bychom spíše zjistit, kdo je podvodník? Anebo snad máme svěřit Usirův úřad Sutechovi, když je tu Usirův syn Hor?"

Poté se však velmi rozhněvalo sluneční božstvo Re—Harachtej, neboť si přálo, aby úřad svěřili Sutechovi, velkému silákovi, synu Nuty. A Inheret se bezradně obrátil na Devatero:

"Co tedy máme dělat?"

Atum, velký náčelník Ivenu, rozhodl:

"Povolejte Banebdžeda, velkého žijícího boha, ať rozhodne mezi oběma mladíky!"

A pak byl přiveden před Atuma Banebdžed, velký bůh, sídlící na Sehélu, a s ním také Ptah—Tatenen. A Atum jim řekl:

"Rozsudte oba mladíky a ukončete tak už jejich každodenní dohadování!"

Nato Banebdžed, velký žijící bůh, odpověděl slovy:

"Nepověřujte nás však svévolně. Pošlete nejprve dopis Nejtě, Velké bohyni, boží matce. Co ona řekne, to učiníme."

Poté Devatero řeklo Banebdžedovi, velkému žijícímu bohu:

"Napoprvé mají být souzeni v síni Jediná je pravda."

A Thovtovi řeklo Devatero v přítomnosti Pána všehomíra:

"Připrav dopis Nejtě, boží matce, jménem Pána všehomíra, Býka, jenž sídlí v Ivenu."

Thovt usedl a psal:

"Král Horního a Dolního Egypta, Re—Atum, miláček Thovta; Pán Obou zemí, Ivenský; sluneční kotouč, jenž ozařuje Obě země svými podobami; Nil vlád-noucí velkou záplavou, Re—Harachtej: Nejtě, Velké bohyni, boží matce, jež ozářila první tvář, nechť je zdráva a omlazena. Žijící duše Pána všehomíra, Býk z Ivenu, dobrý král Egypta sděluje: Já, tvůj služebník, trávím na přání Usira všechny noci tím, že se radím s Oběma zeměmi a krokodýlí bůh Sobek stále vytrvává. Co máme dělat s těmito dvěma, kteří stojí již osmdesát let před tímto soudním sborem, a žádný neví, jak je rozsoudit? Porad' nám!"

A Nejt, Velká bohyně, boží matka, poslala Devateru tento dopis:

"Svěřte Usirův úřad jeho synu Horovi. Nedopusťte velké bezpráví, které by bylo nezákonné, nebo se rozzlobím a nebe padne na Zemi. Pánu všehomíra, Býku, jenž sídlí v Ivenu, by se mělo říci: Zdvojnásob Sutechův majetek, dej mu své dvě dcery, Anetu a Astartu, a dosad' Hora na místo jeho otce Usira."

Dopis Nejty, Velké bohyně, boží matky, došel Devateru, když právě sedělo v síni zvané Hor s vyčnívajícími rohy. A byl předán přímo Thovtovi. Poté ho Thovt přečetl před Pánem všehomíra a celým Devaterem. A všichni shodně prohlásili:

"Bohyně Nejt má pravdu!"

Pán všehomíra se však obrátil na Hora a řekl mu:

"Jsi příliš slabý a tento úřad by byl pro tebe obtížný, chlapče, jemuž ještě teče mléko po bradě."

Inheret se strašně rozhněval a rovněž i celé Devatero. Tu se zvedl bůh Baba a řekl Re—Harachtejovi:

"Máš prázdný svatostánek!"

Re—Harachteje zarmoutila slova, která mu Baba řekl, a velice smutný si lehl na záda. A Devatero vyšlo ven a křičelo na boha Babu:

"Jdi pryč! Nesmírně jsi ho urazil."

Velký bůh ležel celý den na zádech a trucoval ve svém stánku, byl velice smutný a sám. Po dlouhé době přišla Hathora, Paní jižní sykomory, stanula před svým otcem, Pánem všehomíra, a obnažila si před ním klín. Velký bůh se na ni usmál, zvedl se a zasedl s velkým Devaterem. Horovi a Sutechovi jen řekl:

"Mluvte k věci!"

A Sutech, syn Nuty, prohlásil:

"Já, já jsem Sutech, největší silák Devatera! Denně zabíjím Reova nepřítele Apopa, když jsem na přídi Bárky milionů. A žádný jiný bůh by to nedokázal. Já bych tedy měl dostat Usirův úřad!"

Pak řeklo Devatero:

"Pravdu má Sutech, syn Nuty!"

Avšak Inheret a Thovt hlasitě volali:

"Cožpak může být předán úřad Usirovu bratru, když je tu jeho vlastní syn?"

A Banebdžed, velký žijící bůh, řekl:

"A lze snad předat úřad malému chlapci, když je tu Sutech, veliký silák, kterého nikdo nepřemůže?"

Devatero velmi hlasitě volalo před Pánem všehomíra:

"Co mají znamenat slova, která jsi vyřkl a která se ani nesluší poslouchat?"

Hor, syn Esety, potom prohlásil:

"Vskutku není správné, že jsem před Devaterem osočován a že se mi upírá úřad mého otce Usira."

A Eset se rozzlobila na Devatero a přísahala před ním při bohu:

"Při mé matce, bohyni Nejtě, a při Ptah—Tatenenovi, jenž má vysoká péra na koruně a ovládá rohy bohů, tato záležitost by se měla předložit Atumovi, velkému náčelníkovi sídlícímu v Ivenu, a Cheprerovi, jenž je v jeho bárce!"

A Devatero jí přisvědčilo:

"Nezlob se! Vždyť se dostane spravedlnosti tomu, kdo je v právu! Uskutečni se vše, co jsi řekla."

Sutechovi se samozřejmě nelíbila tato slova, která Devatero řeklo Esetě, Velké bohyni, boží matce, a pohrozil jim:

"Uchopím své žezlo vážící čtyři tisíce pět set nemsetů a každý den jednoho z vás zabiju!"

A ještě přísahal při Pánu všehomíra:

"Nedostavím se k soudnímu sboru, pokud v něm bude zasedat Eset."

A Re—Harachtej nakonec rozhodl:

"Přeplavte se na Prostřední ostrov a tam se domluvte. A řekněte převozníku Nemtimu, aby nepřevážel žádnou ženu, která by se podobala Esetě."

Devatero se tedy přeplavilo na Prostřední ostrov, posadilo se na břeh a jedlo chléb.

Potom dorazila k převozníku Nemtimu také bohyně Eset. Proměnila se ve stařenku, belhala se a na ruce měla zlatý prstýnek. A řekla převozníku Nemtimu:

"Přicházím k tobě s prosbou, abys mě převezl na Prostřední ostrov. Nesu totiž miskou kaše malému chlapci, který tam už pět dní pase dobytek a má hlad."

Nemti jí odpověděl:

"Přikázali mi, abych nepřevážel žádnou ženu."

Ona mu ale řekla:

"To se snad týká jenom Esety, ne?"

A převozník se zeptal:

"A co mi dáš, když tě převezu na Prostřední ostrov?"

Eset mu odpověděla:

"Dám ti tenhle koláč."

On však nesouhlasil:

"K čemu mi bude ten tvůj koláč? Mám tě snad jen za koláč převést na Prostřední ostrov, ačkoli mi jasně řekli, abych nepřevážel žádnou ženu?"

Eset však naléhala dál:

"Dám ti tedy tenhle zlatý prsten!"

A také mu ho dala a on ji pak převezl na Prostřední ostrov.

A když tak kráčela pod stromy, rozhlédla se a spatřila Devatero sedět a jíst chléb před Pánem všehomíra v jeho stánku. Tu se Sutech ohlédl a už z dálky ji pozoroval, jak se blížila. Hned vyřkla kouzelné zaříkávadlo a proměnila se v dívku tak krásnou, že nebylo jí podobné v celé zemi. A Sutech po ní se vši chtivostí zatoužil.

Zvedl se z místa, kde seděl a jedl chléb s velkým Devaterem, a spěchal za ní. Nikdo jiný než on ji však nespapal. Záhy ji dohonil, postavil se za sykomoru a zavolal na ni:

"Jsem tu s tebou, krásná dívko!"

A Eset mu řekla:

"Ach považ, můj velký pane, byla jsem manželkou pastýře a porodila mu syna. Manžel mi záhy zemřel a chlapec převzal dobytek po svém otci. Tu však přišel jakýsi cizí člověk, usadil se v mé stáji a mému synovi řekl: Ztluču tě, vezmu si dobytek tvého otce a tebe vyženu. Tohle mu vskutku řekl. A já tě nyní prosím, aby ses ho zastal."

Na to jí Sutech odpověděl:

"Cožpak je možné dát dobytek cizímu člověku, když je tu přímý potomek?"

A tu se Eset proměnila v luňáka, vzlétla, usedla na vrcholek akácie a zavolala na Sutecha:

"Styd' se! Tvá vlastní ústa to vyřkla, tvá vlastní moudrost tě odsoudila! Co víc ještě chceš?"

A zahanbený Sutech šel s pláčem za Re—Harachtejem. Re—Harachtej se ho zeptal:

"Co zase chceš?"

A Sutech mu odpověděl:

"Ta hanebná žena ke mně přišla a zase mě podvedla! Proměnila se přede mnou v krásnou dívku a povídá: Byla jsem manželkou pastýře a porodila jsem mu syna. Manžel však zemřel a syn teď hlídá otcův dobytek. Jakýsi cizí člověk se vloudil do naší stáje a já mu dala jíst. Po nějaké době ten vetřelec řekl mému synovi: Ztluču tě a vezmu si dobytek tvého otce a bude můj. — Tohle mi tedy řekla."

Re—Harachtej se zeptal:

"A co tys jí řekl?"

Sutech mu odpověděl:

"Řekl jsem jí: Cožpak je možné dát dobytek cizímu člověku, když je tu přímý potomek? Ať ztlučou toho vetřelce holí, vyženou ho a dosadí tvého syna na otcovo místo! To jsem jí řekl."

Pak mu Re—Harachtej pravil:

"Vidíš, sám ses odsoudil! Co víc ještě chceš?"

A Devatero se přeplavilo na západní břeh a usadilo se na jedné hoře.

Večer Re—Harachtej napsal s Atumem, Pánem Obou zemí, Ivenským, Devateru bohů:

"Co jen tak sedíte? Skončete už konečně tu záležitost s dvěma mladíky u soudního sboru! Až dostanete můj dopis, nasadte bílou korunu na hlavu Horovi, synu Esety, a dosadte ho na místo jeho otce Usira."

Když se to Sutech dozvěděl, strašně se rozhněval. Ale Devatero mu jen řekl:

"Proč ses tak rozhněval? Souvisí to s tím, co požaduje Atum, Pán Obou zemí, Ivenský, a Re—Harachtej?"

A pak nasadili bílou korunu na hlavu Hora, syna Esety. Velice rozhněvaný Sutech vykřikl na Devatero:

"Má se svěřit Usirův úřad Horovi, když jsem tu já, Usirův bratr?"

A takto přísahal:

"Bílou korunu musíte sejmout s hlavy Hora, syna Esety! Hodte ho do vody a já s ním budu zápasit o úřad Vládce!"

Re—Harachtej s tím souhlasil.

A tak Sutech řekl Horovi:

"Pojd', proměníme se v hrochy a potopíme se do hloubky uprostřed moře! Tomu, kdo se vynoří dříve než za tři měsíce, nebude svěřen tento úřad."

Pak se také oba ponořili. A Eset se posadila na břehu a nařikala:

"Sutech zabil Hora, mého syna."

A přinesla si přadeno s přízí a upletla provaz. Pak si donesla jeden dehen mědi, odlila harpunu, přivázala k ní provaz a harpunu vrhla do vody v místě, kde se ponořil Hor se Sutechem. Měděný hrot však zasáhl jejího syna Hora. A Hor hlasitě vykřikl:

"Pomoz mi, Eseto, má matko! Řekni hrotu, aby ze mne vyšel. Já jsem Hor, tvůj syn!"

A Eset mocně vykřikla a poručila hrotu:

"Vyjdi z něho! Hle, je to můj syn Hor! Je to mé dítě!"

A hrot z něho vyšel.

Potom znovu vrhla harpunu do vody a tentokrát již zasáhla Sutecha. A Sutech hlasitě vykřikl:

"Co jsem ti udělal, sestro Eseto? Řekni hrotu, aby ze mne vyšel. Já jsem tvůj bratr, Eseto!"

A najednou s ním nesmírně cítila a poručila hrotu:

"Vyjdi z něho! Hle, zasáhl jsi mého bratra!"

A hrot z něho skutečně vyšel.

Hor se strašně rozzlobil na svoji matku. Rozzuřený jako hornoegyptský leopard vyrazil s šestnáctidebenovým nožem v ruce. Uřízl hlavu své matce Esetě, vzal ji do ruky a vystoupil na horu. Pak se Eset proměnila v bezhlavou sochu z pazourku. Re—Harachtej tehdy řekl Thovtovi:

"Můj dobrý pane, to je Eset, Velká bohyně, božít matka, které její syn Hor uřízl hlavu!"

Poté Re—Harachtej hlasitě vykřikl a řekl Devateru:

"Musíme Horovi uložit přísný trest!"

A Devatero bohů se vydalo do hor hledat Hora, syna Esety.

Hor zatím ležel pod stromem v oáze. Sutech ho objevil, popadl a shodil po zádech z hory. Vydloubl mu obě oči z důlků a pohřbil je na hoře. Ráno se z nich staly velké bulvy a vyrostly z nich lotosy. Když se potom Sutech zase vrátil, zalhal Re—Harachtejovi:

"Nenašel jsem Hora."

Pak teprve Hathor, Paní jižní sykomory, objevila při pochůzce Hora, který ležel v poušti a plakal. A hned chytila gazelu a podojila ji. A řekla Horovi:

"Otevři oči, abych jim mohla dát mléko!"

Poté otevřel oči a ona kápala do pravého i levého očního důlku. A řekla mu:

"Otevři oči!"

A on je otevřel. Hathor se podívala a zjistila, že jsou zdravé.

Pak šla oznámit Re—Harachtejovi:

"Našla jsem Hora, kterého Sutech připravil o zrak. A já mu ho zase vrátila."

A Devatero bohů prohlásilo:

"Zavolejte Hora a Sutecha, ať je můžeme soudit!"

A tak byli opět předvedeni před Devatero. Pán všehomíra řekl Horovi a Sutechovi v přítomnosti velkého Devatera:

"Slyšte, co vám řeknu! Jezte a pijte a zanechte sporů jednou provždy, ať už máme konečně pokoj!"

Poté Sutech navrhl Horovi:

"Pojďme to oslavit ke mně domů!"

A Hor souhlasil.

A když potom večer měli připravené postele, oba ulehli. V noci se Sutechovi vzpřímil úd a dal ho Horovi mezi stehna. Hor si však strčil mezi stehna ruce a zachytil Sutechovo semeno. Pak šel Hor prosit Esetu:

"Pomoz mi, Eseto, má matko! Pojď se podívat, co mi udělal Sutech."

A otevřel ruku a ukázal jí Sutechovo semeno. Eseta zděšeně vykřikla, vzala měděný nůž, uřízla Horovi ruce, hodila je do vody a dala mu nové. Pak přinesla vonnou mast a potřela Horovi úd. Když se vzpřímil, zavedla mu ho do nádoby a semeno do ní vstříklo.

Ráno Eset odnesla Horovo semeno do Sutechovy zahrady a zeptala se Sutechova zahradníka:

"Jakou zeleninu si tu od tebe bere Sutech k jídlu?"

A zahradník jí odpověděl:

"Nebere si ode mne žádou jinou zeleninu než lociku."

Eset jí tedy pokropila Horovým semenem. Když se Sutech vrátil, snědl jako obvykle lociku. Pak z Horova semene otěhotněl. Za nějaký čas Sutech vyzval Hora:

"Pojď se mnou, chci s tebou vést spor před soudním sborem!"

A Hor s tím souhlasil.

A tak se dostavili před soudní sbor. Když stáli před velkým Devaterem, byli vyzváni:

"Mluvte o sobě!"

A Sutech prohlásil:

"Svěřte úřad Vládce, kéž žije, je svěží a zdrav, mně, neboť já jsem znásilnil Hora!"

A tu bohové Devatera hlasitě vykřikli, zvraceli hnusem a plivali na Hora. Ten se jim však jen smál. A složil přísahu při nejvyšším bohu:

"Vše, co vypověděl Sutech, je lež! Zavolejte Sutechovo semeno, ať poznáme, odkud se ozve! A zavolejte také moje semeno, ať víme, odkud se ono ozve!"

Pak Thovt, pán písma a pravdivý písař Devatera, položil Horovi ruku na rameno a zvolal:

"Vyjdi, semeno Sutechovo!"

A odpovědělo mu odkudsi z hlubiny močálu.

Pak Thovt položil ruku Sutechovi na rameno a poručil:

"Vyjdi, semeno Horovo!"

A ono se zeptalo:

"Kudy mám vyjít?"

Thovt mu řekl:

“Vyjdi uchem!”

Ale semeno se ho nevěřičně zeptalo:

“Uchem mám vyjít já, boží semeno?”

Thovt mu tedy odpověděl:

“Tak vyjdi temenem na hlavě!”

A semeno se objevilo Sutechovi na hlavě v podobě zlatého slunečního kotouče. Tehdy se Sutech strašně rozzlobil a zvedl ruku, aby uchopil zlatý sluneční kotouč. Thovt ho však předběhl a nasadil si ho na hlavu jako korunu.

Poté Devatero řeklo:

“Pravdu má Hor; Sutech lže!”

A Sutech se třásl zlostí, když Devatero prohlásilo, že pravdu má Hor a že Sutech lže. Pak Sutech přísahal při bohu:

“Nebude mu svěřen úřad, pokud se se mnou znovu neutká: postavíme si lodi z kamene a budeme spolu závodit. Tomu, jenž porazí svého soupeře, bude svěřen úřad Vládce, kéž žije, je svěží a zdrav!”

Potom si Hor postavil loď z cedrového dřeva, zasádroval ji a večer spustil na vodu, aniž si toho kdokoli v celé zemi všiml. Když potom Sutech spatřil Horovu loď, myslel, že je opravdu z kamene. A vydal se do hor, odřízl jeden vrcholek a postavil si z kamene loď o délce sto třiceti osmi loktů. Pak se oba v přítomnosti Devatera nalodili. Jenže Sutechova loď se hned potopila a Sutech se proměnil v hrocha a prorazil Horovu loď. Pak Hor uchopil měděnou harpunu a vrhl ji po Sutechovi. A Devatero mu řeklo:

“Už ho nech být.”

A tak si Hor posbíral své náčiní, uložil je na lodi a plavil se po proudu do města Sajs, aby oznámil Nejtě, Velké boží matce:

“Budiž už konečně vynesena rozsudek nade mnou a nad Sutechem! Vždyť už osmdesát let stojíme před soudním sborem, který není s to nás rozsoudit a mě ospravedlnit!”

Nakonec Thovt promluvil k Pánu všehomíra:

“Pošleme dopis Usirovi, aby on vynesl rozsudek nad oběma mladíky.”

Pán všehomíra tedy řekl Thovtovi:

“Posaď se a napiš Usirovi, abychom se dověděli, co on o tom soudí!”

A Thovt psal:

“Býk, Lev, jenž si sám loví; Obě paní, ochránce bohů, přemožitel Obou zemí; Zlatý Hor, stvořitel lidstva na počátku; Král Horního a Dolního Egypta, Býk, jenž pobývá v Ivenu, kéž žije, je svěží a zdrav; syn Ptaha; Zářícímu na Obou březích, jenž povstal jako otec svého Devatera, jenž se živí zlatem a glazurou; Svatému, kéž žije, je svěží a zdrav. Napiš nám, co máme udělat s Horem a Sutechem, abychom rozhodli správně.”

Když potom došel dopis králi, synu Reovu, Vysoce štědrému, Majiteli pokrmů, a když mu ho přečetli, pokýval hlavou a odpověděl Pánu všehomíra a Devateru:

“Proč by měl být podveden můj syn, když jsem to byl právě já, kdo vám udělil moc a kdo stvořil ječmen i špaldu, aby byli živi bohové i stádo boží, a nenašel se žádný jiný bůh ani bohyně, který by to dokázal?”

Tento Usirův dopis došel Re—Harachtejovi, když seděl s Devaterem na Bílém poli v městě Chasvev. A když ho přečetli Re—Harachtejovi i Devateru, Re—Harachtej rychle odpověděl:

“Kdybys nepovstal a nenarodil se, pšenice i špalda by tu byly i tak!”

A na tento Re—Harachtejův dopis Usir odepsal:

“Je neskonale znamenité to, co jsi učinil ty, jenž jsi objevil Devatero! Spravedlnost však sestoupila do podsvětí. Podívej se na věc důkladně. V zemi, v níž vládnu, je plno poslů smrti, kteří se nebojí žádného boha ani bohyně. Když je vyšlu, přinesou mi srdce jakéhokoli zločince, takže se pak ocitne u mne. Vskutku, jaký smysl má moje přítomnost v západní říši smrti, když vy všichni jste mimo? Kdo z vás je silnější než já? Pohleď, vždyť ty jsi také objevil nespravedlnost! Což Ptah — Velký bůh, jenž je jižně od své zdi, Pán Mennoferu, když stvořil nebe, neřekl také hvězdám, které na něm jsou: Budete zapadat každou noc na západě, tam kde je král Usir? A stejně jako bohové se lidé urození i prostí odeberou k odpočinku tam, kde jsi ty. Toto mi řekl.”

Potom došel Usirův dopis Pánu všehomíra, jenž právě byl s Devaterem. Thovt dopis převzal a přečetl Re—Harachtejovi a Devateru. A řekli:

“Vysoce štědrý, Majitel pokrmů, kéž žije, je svěží a zdrav, má ve všem pravdu a zase pravdu.”

Pak přivedli Hora, syna Esety, nasadili mu na hlavu bílou korunu a dosadili ho na místo jeho otce Usira. A řekli mu:

“Jsi dobrý král Egypta! Jsi dobrý pán všech zemí navěky věků, kéž žiješ, jsi svěží a zdrav!”

Poté Eset zvolala na svého syna Hora:

“Jsi dobrý král! Mé srdce se raduje, neboť jsi ozářil zemi svou podobou!”

A potom se otázal Ptah, Velký bůh, jenž je jižně od své zdi, Pán Mennoferu:

“A co uděláme pro Sutecha, když teď Hor zaujal místo svého otce Usira?”

A Re—Harachtej prohlásil:

“Svěřte mi Sutecha, syna Nuty! Bude u mne jako můj syn a bude burácet na obloze a půjde z něho strach.”

A Re—Harachtejovi oznámili: “Hor, syn Esety, povstal jako Vládce, kéž žije, je svěží a zdrav!”

A Re—Harachtej se velice zaradoval a řekl Devateru:

“Oslavujte ve všech zemích Hora, syna Esety!”

A Eset řekla:

“Bohové Devatera mají svátek, nebe se raduje. Nasazují si věnce, když hledí na Hora, mého syna, jenž povstal jako velký Vládce Egypta. Srdce bohů Devatera jsou spokojená a celá země jáásá, neboť vidí Hora, jenž byl uveden do úřadu svého otce Usira, Pána města Džedu.”